

اثربخشی خودراهبری به شیوه آنلاین بر بهبود کار آفرینی اجتماعی دانش آموزان

سیده عصمت رسولی *

الهه رفاکار **

عباس نسیمی ***

سیده روبای موسوی ****

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی خودراهبری به شیوه آنلاین بر بهبود کارآفرینی اجتماعی دانش آموزان پایه سوم ابتدایی شهر ساری بود. این پژوهش کاربردی، روش گردآوری داده‌ها میدانی و از نظر روش اجرا غیرتوصیفی از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح (پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل) بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان پایه سوم ابتدایی در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به تعداد ۴۵۰ نفر بودند که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده تعداد ۵۷ نفر (دو گروه ۲۸ و ۲۹ نفره آزمایش و گواه) به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. گروه آزمایش ۱۶ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش خودراهبری به شیوه آنلاین دریافت کرد، اما گروه گواه هیچ گونه برنامه آموزشی دریافت نکرد. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه استاندارد کارآفرینی اجتماعی عباس عرب (۱۳۹۰) بود. روایی این پرسشنامه‌ها توسط متخصصان مورد تأیید قرار گرفت، پایایی از طریق ضریب آلفای کرونباخ (۰/۸۹) صدم) محاسبه گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از بخش توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (کولموگروفسمیرنوف، کوواریانس چندمتغیره و تک متغیره) با استفاده از نرم افزار SPSS25 انجام شد. نتایج نشان داد که آموزش خودراهبری به شیوه آنلاین بر بهبود کارآفرینی اجتماعی دانش آموزان پایه سوم ابتدایی شهر ساری تاثیر دارد.

واژگان کلیدی

خودراهبری، شیوه آنلاین، کارآفرینی

* استادیار، گروه برنامه ریزی درسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران
** دانشجو دکتری، گروه برنامه ریزی درسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران
*** عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، گروه مدیریت آموزشی، واحد تنکابن، ایران
**** کارشناسی ارشد، گروه برنامه ریزی درسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی